

Medvetandets puls

Välkomna, mina käraste, käraste vänner. Välsignad vare hela denna kommande arbetssäsong – inte bara denna stund, utan alla följande bemödanden, strävanden och steg på er väg. Under förutsättning att dessa bemödanden är uppriktiga och hela, måste de leda er hem – till ert verkliga, innersta sanna jag. De som har funnit sitt verkliga jag är hemma i världen, i livet – trygga och säkra, med fast mark under fötterna. Hemma innebär den inre plats där alla problem finner sin lösning, där det inte finns någon rädsla eller något hat. När det finns rädsla, måste det finnas hat – och omvänt. De är verkligen ett och samma. Hemma är den inre plats där ett evigt välbefinnande och evigt liv är en verklighet – upplevt som ett faktum.

I början är det eviga livet relativt. Gradvis blir det absolut. Relativt evigt liv kan tyckas vara en motsägelse, en absurditet. Det eviga livet i det absoluta kan dock inte uppenbara sig i en enda plötslig manifestation. Det uppenbarar sig gradvis, allteftersom medvetandet expanderar och allteftersom tiden expanderar från den ena dimensionen till den andra. Inom den tredimensionella tiden i sig växer känslan av evighet, livet i sig expanderar. Allteftersom en person blir friskare och mer hel, expanderar inte bara livets varaktighet, utan det gör också den inre känslan och upplevelsen av den. Vi ska tala om detta en annan gång.

Varje höst, när vi påbörjar en ny arbetssäsong, anger det första föredraget takten och scenen, så att säga. Det förebådar fokuset för vårt nästa övergripande förhållande, bortsett från nödvändiga repetitioner. Det representerar en plan för det framtida arbetet och är samtidigt den naturliga fortsättningen där vi slutade, vilket ni kommer att se om ni studerar det på ett lyhört sätt. Ämnet är *medvetandets puls*.

Alla vet att alla levande organismer pulserar, andas och rör sig. Märkligt nog tillskrivs dessa egenskaper främst livets fysiska manifestationer och ignoreras så långt medvetandet bekommer. Samma lagar måste dock råda för båda.

Låt mig kortfattat räkna upp vissa grundläggande aspekter av denna puls. Allt som lever måste pulsera, på samma sätt som det måste andas och röra sig. Puls och andning hänger därför ihop. Livets rörelse inryms i båda. Rörelsen är ofrivillig och sker i rytmiska intervall, förutsatt att organismen är frisk, harmonisk och ostörd. Tänk exempelvis på hjärtslagen hos den friska

personen. De är mycket regelbundna och rytmiska. Ett sjukt eller stört eller oroligt hjärta förlorar automatiskt denna rytmiska kvalitet.

På den fysiska nivån sker rytmen i enlighet med den tidsdimension som gäller för alla fysiska manifestationer – den tredimensionella tiden. Sett ur den tredimensionellt inriktade observationen, är den rytmiska rörelsen regelbunden i intervaller och pulsslagen kan mätas i enlighet med den tredimensionella tiden.

De ofrivilliga rörelserna äger rum i enlighet med de tre principerna som skisserades för ett tag sedan – nämligen den expansiva, restriktiva och statiska principen. Allting som lever måste följa dessa principer. Andningen och pulsslagen är uppenbarligen uttryck för den här sanningen.

Allt detta kan observeras på den fysiska nivån. Samma lagar gäller för medvetandets nivå, även om de är mindre uppenbara. Det krävs en viss grad av intoning på själsrörelserna och jagets inre verklighet för att känna igen dessa lagar, för att uppleva dem. Först som en förnimmelse och ett intuitivt vetande, som så småningom blir till en lika definitiv och faktisk upplevelse som vilket ”yttre” faktum i livet som helst.

När medvetandet är harmoniskt och i samklang med de universella lagarna, uppträder rytmen regelbundet. Medvetandets dimension är inte tredimensionell, som för den fysiska organismen. Den emotionella eller mentala eller andliga organismen tillhör en annan dimension. Dess rytmiska natur tycks därför inte ha samma slags regelbundenhet i sina intervaller som de fysiska pulsslagen. För den tredimensionellt inriktade perceptionen framstår inte medvetandets pulslag eller cykler som rytmiska. De framstår som oregelbundna och slumpmässiga. Expansionscykeln, exempelvis, kan vara längre eller kortare än restriktionscykeln. Eller en viss expansionscykel kan vara längre än nästa. I enlighet med denna andra dimension kan detta dock utgöra en lagenlig, regelbunden och harmonisk rörelse. Medvetandets rytmiska natur är meningsfull inom sin egen inre lagbundenhet och kan endast förstås i termer av det individuella medvetandet och de medvetandeaspekter som varje rörelse uttrycker och betecknar.

Medvetandets pulslag uttrycker med andra ord medvetandets tillstånd vid varje given tidpunkt, graden av självförverkligande och växande eller avsaknaden av detta. Det uttrycker den särskilda innebörd där ett växande är som mest nödvändigt, där det kanske överbetonas till priset av att andra områden försummas. Varje individs upplevelse är, som ni vet, ett resultat av hans eller hennes innersta övertygelser, idéer, inställningar, känslor och handlingar. På vilket sätt man möter varje enskild upplevelse avgör också pulsens rytm. Människor är ofta medvetna om faser, eller cykler, i sina liv. De känner att de har ”goda tider” och ”dåliga tider”. De förnimmar även ibland att de vid vissa perioder tenderar mer i en viss riktning och koncentrerar sig mer på vissa aspekter

av livet, medan de vid andra perioder helt uppenbart har ett annat fokus. Dessa manifestationer utgör naturligtvis aspekter av medvetandets pulsslag. Men de visar sig inte i regelbundna intervaller, såsom pulsslagen i den fysiska kroppen. När en person är mycket lyhörd, intuitiv och fint inställd på den inre verkligheten – som ett resultat av en avsevärd självkänedom och utveckling – förnimmer han eller hon dock tydligt att dessa oregelbundna faser inte är kaotiska eller godtyckliga. Även dessa följer en viss ordning, även om dess natur fortfarande kan vara dunkel.

Låt oss nu försöka förstå vad den expansiva, restriktiva och statiska principen innebär när det gäller medvetandets pulserande rörelse. Den expansiva rörelsen uttrycker detta att sträcka sig ut; den restriktiva rörelsen innebär att föra in eller samla in i organismen; den statiska rörelsen innebär införlivandet av båda samt övergången från den ena till den andra. Jag diskuterade detta mer i detalj för flera år sedan. Innebörden av denna tredubbla princip, så som den relaterar till det levande universum som andas och pulserar, i alla dess aspekter, är mycket viktig.

Hos den friska organismen sker växlingen från den ena till den andra av de tre rörelserna på ett regelbundet och meningsfullt sätt. Den andliga innebörden av övergången finns alltid i att tjäna växande, fullbordande, fullkomlighet, ytterligare skapande, högsta välbehag. Växande och välbehag är i själva verket ett. Det ena kan inte finnas utan det andra. Expansion representerar utvecklingens direkta uttryck, medan den restriktiva och statiska rörelsen främjar det organiska växandet indirekt – genom att införliva, smälta, utnyttja det som uppnåddes, samt vila.

Hos den störda organismen, förvrängd av missuppfattningar, framstår den expansiva rörelsen som farofylld. Missuppfattningar måste alltid leda till ett motstånd mot att växa. Den störda organismen befinner sig i rädsla, och rädsla får expansionen att framstå som smärtsam och hotfull. Rädslan drar sig samman till ett obehag. Den störda organismen drar sig således samman på ett obehagligt sätt när den på borde expandera på ett njutbart sätt. När den naturliga sammandragande rörelsen är avsedd att träda in i den rytmiska förändringen, kan den inte göra det eftersom den redan är begränsad, förhärdad och så överdrivet sammandragen att den pulserande livsrörelsen blir omöjlig.

Alla yttre, eller synbarligen yttre, upplevelser som kommer till människor är, som vi vet, i verkligheten självskapade. De utgör en återspeglning av vad som redan existerar i det inre. De skulle inte kunna komma i din väg utifrån om de inte först fanns där inom ditt eget medvetande. För de som inte är i kontakt med sitt omedvetna, tycks denna idé i bästa fall vara teoretisk och alldeles för metafysisk. De som utforskar och upptäcker sitt omedvetnas mekanismer och verklighet, och därför kan identifiera och få kontakt med det, upplever det jag säger här som ett obestridligt faktum.

När en negativ yttre upplevelse kommer till dem som inte har kontakt med den delen av sitt innersta jag som har framkallat den, avvisar de upplevelsen; de drar sig tillbaka och kryper ihop inför den. Organismen drar sig samman i en rörelse av rädsla, bort från det som tycks vara främmande, som om den inte hade något att göra med det. Eftersom den önskade yttre upplevelsen i verkligheten utgör en aspekt av ett befintligt inre tillstånd, blir att strida mot den samma sak som att strida mot jaget. Att begränsa medvetandets pulsslag genom att förhärda sig och vägra upplevelsen går därför helt emot lagen för växandet. Jag ska förklara hur man kan reagera på ett meningsfullt och adekvat sätt på en negativ upplevelse om ett ögonblick.

Denna synbarligen teoretiska diskussion, mina vänner, är inte hälften så teoretisk som den kan tyckas. Jag ska visa er hur ni omedelbart och mycket praktiskt kan tillämpa den, precis där ni befinner er på er väg – förutsatt att ni fokuserar er uppmärksamhet och er medvetenhet på era känslor och själsrörelser.

De föregående åren av arbete måste ha gjort er medvetna om, åtminstone i viss grad, vad ni känner vid varje given stund. Ni registrerar när ni drar er samman i rädsla, exempelvis. Jag diskuterade fenomenet själsrörelser om och om igen. De flesta människor är olyckligtvis inte ens medvetna om att det finns något sådant. Men genom att vända er inåt och observera de distinkta rörelserna i ert psyke, kommer ni att bli starkt medvetna om att de finns, om deras innebörd. Ni kommer till exempel att se den ofantliga skillnaden i själsrörelserna när ni befinner er i harmoni med er själva, när ni känner att allting står rätt till mellan er själva och livet och när det inte är så. De harmoniska själsrörelserna fyller dig med en underbar, subtil men distinkt rörelse som är dynamisk och behaglig. Du kan känna hur du expanderar mot den yttre världen, hur hela din inre organism sträcker sig ut, behagligt och utan rädsla – även när den yttre upplevelsen är tveksam och inte nödvändigtvis önskvärd. Att möta den utan rädsla gör det möjligt för dig att transcendera upplevelsen, att verkligen införliva den. På detta sätt försvinner snart hotet. Den restriktiva rörelsen är inte krampaktig och dämmer inte upp sig. Den förblir organisk. Under den inåtriktade rörelsen korrigerar medvetandet på sina djupaste nivåer de missuppfattningar som har frambringat den yttre ovälkomna upplevelsen. Genom att inte krypa ihop inför den i det utåtgående pulsslaget och genom att möta det som först framstår som smärta, kan den insamlade rörelsen för en kort stund intensifiera smärtan. Men snart, om smärtan verkligen bemöts, minskar den naturligt. Vid nästa utåtgående pulsslag förs avfallet – missuppfattningar, rädsla – bort, precis som den fysiska organismen för bort avfall. Rörelserna som följer är snart behagliga där de först var smärtsamma. Trygghet och behag kan inte uppnås när det andliga pulsslaget hejdas genom att förhärda sig, vägra upplevelsen och begränsa den på ett onaturligt sätt.

Ju mer du är i samklang med din inre väg, desto tydligare kommer du att se hur varje fas i ditt liv innebär något vad gäller din utveckling. Varje fas koncentrerar sig på vissa aspekter av ditt väsen och varje svårighet och umbärande begär något av dig. Den bär på ett tydligt budskap – som kommer från ditt eget verkliga jag. Hur snart kommer du att förstå detta budskap och lära dig vad du behöver lära dig? Hur snart kommer du att bestämma dig för att gå igenom det, i ditt psykes pulserande öppenhet, snarare än att försöka gå runt det? Det senare är en ren illusion, för att möta svårigheten kan egentligen inte undvikas. Den måste återkomma i olika former tills du har läkt det ansatta området i din andliga organism. Att fly från upplevelsen som tycks vara smärtsam, oönskad, farlig, är att fly från sig själv, på samma sätt som att strida innebär att strida mot sig själv. Att ge efter för rädslan för upplevelsen får dig att vägra upplevelsen. Eftersom upplevelsen är ett resultat av dig själv, innebär din vägran att du vägrar dig själv. Psykologiskt visar sig denna vägran i att man förnekar lycka och njutning. Det är därför som det är så sant att endast den som kan utstå smärta kan, i precis samma utsträckning, utstå välbehag.

Oavsett hur mycket teoretisk förståelse ni kanske redan äger om principen och sanningen om att det yttre livet inte är mer eller mindre än en återspeglning av ert inre medvetandetillstånd, betyder den inte mycket om man fortfarande drar sig undan från att gå igenom upplevelsen. Jesus uttryckte samma princip med orden ”Värj er inte mot det onda”. Denna mening kan, som allting annat, lätt misstolkas och förvrängas. Det onda utgör ingenting annat än följderna av djupt hysta missuppfattningar med sina oundvikliga ytterligare resultat: rädsla, skuld, ilska, hat, girighet, grymhet, själviskhet, jagets och andras destruktivitet – livets destruktivitet. All negativitet i världen härrör från något som man tror på, som inte stämmer överens med verkligheten. Oavsett vad det negativa handlar om – eller huruvida det visar sig i ens privatliv eller inte – måste det orsakas inifrån, från en felaktig inre idé enligt vilken man fungerar, rör sig, lever, svarar och reagerar. Betrakta illusionen av separationen mellan det yttre och det inre livet som en synvilla.

Ingenting skulle kunna vara större dårskap och en större krigshandling mot ditt eget jag än att fly från upplevelsen som synbarligen inte har någon koppling till dig själv. Den enda handlingsvägen är att gå in i upplevelsen. När det gäller medvetandets pulsslag, indikeras följande förfarande och är mycket givande. När det händer dig något som du ryggar tillbaka inför – oavsett om det orsakar mild irritation eller ren skräck eller någonting däremellan – förbli avslappnad inombords. Lägg märke till den automatiska reflexreaktionen i din själsrörelse, hur den automatiskt spänner sig. Genom att vara öppen och avslappnad inför upplevelsen, oavsett hur smärtsam eller skrämmande den kan tyckas, tillåter du att den händer dig. Du erkänner därmed att den är din och fortsätter att hitta dess ursprung inom dig. I ditt sinne tillkännager du din avsikt att utforska och förstå dess orsak. Du lever också upp till detta åtagande med ditt emotionella jag genom att tillåta psykets friska pulsslag att fortsätta sin naturliga process. Du förblir således i ett öppet tillstånd som gör det

möjligt för dig att förstå och svara på ett oändligt mycket mer adekvat sätt än att befinna dig i ett spänt krigs- och försvarstillstånd.

Denna nya inställning tycks kräva en hel del tillit till livet, universum, andra och ditt eget innersta jag. Genom att förbli avslappnad och oförsvard i din själssubstans, genom att tillåta den naturliga pulsens följsamma rörelser att fortsätta, tycks du utsättas för fara. Men är det inte en ren illusion att anta att detta onaturliga, undvikande sätt att försvara sig är ett mer tillförlitligt skydd än det sätt som jag föreslår? Detta skulle man kunna säga mycket om, men den bästa vägen är att göra en chanstagnation och ta reda på det. Ni kommer ofrånkomligen att upptäcka sanningen i dessa ord. Ni kommer att se hur det som först såg ut som ett allvarligt hot eller en outhärdlig smärta som ska förhindras till varje pris, snart omvandlas till djupgående upplysning, trygghet, välbefinnande. Du kommer att känna hela din inre och yttre organism som dynamiskt levande och växande.

När den restriktiva, spända, uppdämda rörelsen automatiskt drar in, där den borde förbli dynamiskt pulserande, kan dess innebörd översättas till ord. Dessa är ”Jag vill inte ha den här upplevelsen”. Detta utgår från antagandet att upplevelsen inte har något att göra med orsakerna inom dig. Det utgår från antagandet att andra, omständigheter, slumpen har fört den här upplevelsen till dig. Närhelst du lägger märke till rörelsen där dina själsströmmar drar sig samman, vet du att du på den nivån negligerar sambandet mellan den yttre och den inre verkligheten. Du vet också att du just nu lever i en illusion – och alla illusioner ger upphov till smärta. Den smärtsamma upplevelsen som du vill undvika genom att avbryta ditt naturliga andliga pulslag har sin grund i just en sådan illusion. Genom att vägra det som är ditt – bra eller dåligt – förnekar din mentalitet det egna ansvaret för den ovälkomna upplevelsen och dina känslor stör pulsens naturliga rytm i hela din organism. Det innebär att andningen och pulsen avsiktligt hejdas genom vissa konstgjorda, oorganiska medel.

Jag vill återigen framhålla hur parallellt dessa lagar löper på den andliga och fysiska nivån hos en människa. Vad jag förklarade när det gäller det tillrådliga sättet att läka det störda psyket, gäller precis på samma sätt för den fysiska kroppen. Precis som ni bör hålla era själsrörelser ospända, öppna och avslappande, för att avlägsna störningarna på ett riktigt sätt, bör ni även behandla kroppen på samma sätt. Anta att någon har ett skadat hjärta. Skulle krämpan botas genom att dra sig undan från detta faktum i en spänd, skräckfylld sammandragning? Absolut inte. Det skulle bara förvärra den. Genom skräck och sammandragning skulle personen uttrycka ett avvisande av det faktum att han eller hon har förvärvat ett skadat hjärta. Det enda sättet att rätta till skadan är att göra vad som otillbörligt har blivit spänt avslappnat. För detta syfte är en full acceptans av tillståndet ofrånkomlig. Även en rent kemisk medicinering försöker på konstlad väg att lösa upp krampen och återupprätta en lätt, jämn, dynamisk, följsam puls. Att göra en sådan jämförelse

mellan den fysiska och psykiska nivån kommer att vara till stor hjälp. Det kommer att ge er en bild av skapelsens förenande och göra det jag säger här mer praktiskt tillämbart.

När ni försöker omsätta i praktiken det jag tillråder, kommer det först att tyckas vara tämligen riskabelt att förbli oförsvarad och avslappnad inombords när någonting hotar er. Jag talar om psykologiska reaktioner på yttre upplevelser som orsakar negativa, destruktiva känslor och reaktioner inom dig. Jag avser här inte tillfälliga fysiska hot, där en snabb, försvarsinriktad åtstramning är automatisk och sund. Den varar under en mycket kort tid och utgör undantaget. Om ett känslomässigt tillstånd återkommer regelbundet i ditt liv, är detta en helt annan sak. När du i dessa fall märker hur den restriktiva rörelsen drar sig samman, försök att förbli öppen. Låt de inre rörelserna ske på sitt eget naturliga sätt, opåverkade av rädda nivån i ditt medvetande. Tillåt den naturliga organismen att ostört fortsätta pulsera i expansiva, restriktiva och statiska rörelser. Den naturliga restriktiva rörelsen kommer att öppna upp sig av sig själv. Den kommer på ett naturligt sätt att bära dig till nästa organiska expansiva rörelse. Du kommer tydligt att uppleva hur det som var smärtsamt i expansionens första pulsslag minskar med varje pulsslag. Varje uppsättning av rörelser kommer att vidga din självinsikt, din förståelse av din egen inre sanning, så som den relaterar till den aktuella händelsen. Den kommer att fylla dig med ro, välbefinnande, trygghet och välbehag. Varje utåtgående rörelse kommer att öka detta positiva tillstånd. Låt det ske inifrån, precis som du behöver låta de fysiska pulsslagen ske utan att ingripa med en rädd, misstrogen inställning. Samarbeta med denna inre lagbundenhet genom att helt enkelt vilja se sanningen i dig själv.

Jag sammanfattar: Observera era självrörelser. Förstå deras innebörd. Tillåt dem att fungera på ett naturligt sätt; låt inte rädsla tränga undan den naturliga pulsen. Låt den ofrivilliga, självreglerande lagbundenheten upprätta harmoni genom att inte ingripa med rädsla och motstånd. Samarbeta samtidigt med hela ditt väsen, med all din uppriktighet och integritet, i din villighet att se sanningen i dig. Sök efter att förstå sambanden mellan dig själv och ovälkomna känslor och de yttre förhållandena som ger upphov till dessa känslor. Gör detta egots samarbete på ett bestämt, avslappnat sätt. Avslappningen måste kombineras med ett fullt åtagande. Spändheten ersätter ofta en bristfällig förpliktelse till den inre sanningen.

Låt dig vibrera utan att försvara din själssubstans, även om det kan förefalla riskabelt, som om du vore alltför sårbar och utsatt. Detta är inte sant. Att vara oförsvarad på ett sådant sätt återupprättar ditt psykes friska pulsslag. Det innebär inte att du bjuder in skadliga, destruktiva handlingar från andra eller dig själv. Att hävda dig själv på ett sunt sätt låter sig tvärtom endast göras när du inte är sammandragen inombords, när dina naturliga pulsslag fungerar i överensstämmelse med sin egen organiska lag.

Som jag tidigare nämnde, mina vänner, är detta material inte svårt eller abstrakt för de som redan i viss utsträckning har utforskat sitt innersta jag eller för de som tar in dessa ord med full uppmärksamhet. Om ni begrundar dem och tillämpar dem på er själva, kommer ni att se hur omedelbart tillämpbara de är. Titta på vad du verkligen känner. Se vad rädsla, smärta, skuld och ilska får dig att göra inombords, hur du drar dig samman. Observera dessa själsrörelser. Det kommer att bli uppenbart att allting förhåller sig så som jag säger.

Genom att krypa ihop inför det oönskade tillståndet eller den oönskade upplevelsen, hoppas individen kunna undvika och vägra det – därmed undvika och vägra sig själv. Detta ger upphov till en hård, bitter, förvriden smärta, eftersom att dra sig bort på detta sätt inte är organiskt och är helt lönlöst. När du öppet möter tillståndet eller upplevelsen på det sätt som diskuteras, kommer det också att finnas smärta i början. Men smärtan kommer att ha en helt annan karaktär. Den kommer snart att omvandlas till en mjukhet som lättare kan lösas upp. Den kommer att transformera sig till meningsfullhet och innebörd. Den är en växtvärk, inte en dödssmärta. Den är en smärta som skapar mer och bättre liv och transformerar sig således så småningom till ett välbehag. Energin som finns i känslan kan finna sin väg tillbaka till sin ursprungliga essens.

När du förblir öppen för smärtan, rädslan eller någon annan destruktiv känsla på ett sannfärdigt sätt, kommer du inte att förstora och överdriva den på ett masochistiskt sätt. Inte heller kommer du att förneka den – antingen genom att förleda dig till att tro att den inte existerar eller genom att vägra möta den genom att dra dig undan. Du kommer helt enkelt att gå igenom den och omvandla den till sin ursprungliga lyckliga natur.

Det tycks alltid krävas ett sådant ofantligt mått av mod att göra detta. Men även detta är en illusion, mina vänner. Det krävs i själva verket oändligt mycket mer ”mod”, i en felaktig och meningslös bemärkelse, att gå igenom all onödig smärta som undvikandet och flykten för med sig. Mödan att dra sig tillbaka från sig själv och från det man har frambringat – både vad gäller inre och yttre betingelser – är mycket mer ansträngande än mödan som behövs för den riktning jag visar er.

När den här riktningen fullföljs måste smärtan bli lycksalighet på grund av att du har transcenderat den i stället för att fly från den; du har förstått dess djupa betydelse vad gäller ditt personliga växande. Du tillät smärtan sin naturliga friska rytm, du tillät upplevelsen orsakad av misstag, illusioner och ohälsa att ha sitt förlopp. Detta är det enda sättet som hälsa, trygghet och välbefinnande kan återupprättas.

Vi har hittills koncentrerat oss på den mentala aktiviteten som är inblandad när ni söker efter ert sanna jag, efter era missuppfattningar och när ni observerar era mentala och känslomässiga

processer. Med hjälp av olika nya tillvägagångssätt på denna väg, kommer vissa av er med tiden att börja uppleva vad som kort kan sammanfattas som en kombination av det metafysiska och fysiska. Ni kommer att lära er att känna och observera själsrörelserna bättre än någonsin tidigare. Dessa själsrörelser, med deras inneboende, inbyggda rytm och lagbundenhet, bestämmer hela ditt liv. De bestämmer ditt varande, ditt medvetandetilstånd, hur fri du är eller hur förslavad du är under dina bilder och missuppfattningar. De bestämmer hur djupa och omfattande dina upplevelser i livet är, samt deras karaktär, graden av välbehag och hur levande du känner dig, de bestämmer din kroppsstruktur och din uppfyllelse och ditt överflöd på alla nivåer av ditt väsen. Själsrörelserna utgör andens hjärtslag.

Finns det nu några frågor angående detta ämne?

FRÅGA: Vilken slags upplevelse menar du? Vad händer om någon erbjuder mig en tripp med LSD? Skulle du råda mig att fullfölja det bara för upplevelsens skull?

SVAR: Nej, absolut inte. Ingenting av det slaget. Jag menar inte att en person borde göra vad som helst. Detta skulle vara fullständigt destruktivt och att grovt missförstå vad jag talar om. En människa måste utöva urskillning och val. Du har friheten att välja vissa upplevelser eller att avvisa dem. Jag avser principen i den här frågan, inte frågan om huruvida LSD är tillrådligt. Jag har redan diskuterat detta för en tid sedan och ser inte något behov av att upprepa det nu.

Vad jag avser är upplevelsen av händelser, omständigheter och känslor som man inte kan välja. De kommer. En återkommande omständighet framkallar gång på gång svårigheter, kris, disharmoni, destruktiva känslor. Dessa utgör de upplevelser som människor så ofta vägrar, förnekar, flyr från – när de inte utgör något annat än ett uttryck för något i dem själva som de förbiser. Så länge man föredrar att förbise omständigheten, måste den återkomma med osviklig regelbundenhet. Detta kan ni vara säkra på.

FRÅGA: Jag kommer att tänka på två upplevelser: den ena är orgasmen, den andra är döden. Det verkar som att pulsen och vibrationen leder dig till en punkt där dessa vibrationer och pulslag upphör. I både orgasmen och döden verkar det inte finnas någon mer vibration och puls.

SVAR: Det är en illusion att de upphör. Denna illusion är förstås mycket svårare att konstatera vad gäller döden, eftersom er tredimensionella orientering och varseblivning inte är inriktade på att se att den är en illusion. Ni ser endast den fysiska nivån och den har i hög grad upphört att leva, vibrera, pulsera. Ni är inte utrustade att observera medvetandet bakom det fysiska systemet, där livet, andningen, pulsen, vibrationen – och därför tänkandet, kännandet, varandet – fortsätter och fortsätter.

Vad gäller orgasmen, är det utan tvivel en illusion att pulsen eller vibrationen upphör. Som jag sa i början av föredraget: När pulsens rytmiska uttryck inte är märkbar för den tredimensionella perceptionen, är pulsen på de olika medvetandenivåerna anpassad efter andra lagar. Först när du blir lyhörd för ditt innersta jag, kommer du att uppfatta dessa manifestationer. Det finns ingenting på den tredimensionella nivån som man inte kan och inte kommer att uppleva genom att medvetandet expanderar vidare in i olika dimensioner – oavsett om detta sker i ett fysiskt dött tillstånd eller medan man befinner sig i kroppen. I själva verket kan mer, inte mindre, upplevas, till och med måste upplevas, eftersom individen expanderar och växer in i ytterligare dimensioner.

Sanningen i dessa ord kommer att bli tillgänglig i detta liv när du inte drar dig samman inför skrämmande upplevelser, utan låter din innersta själsrörelse fortsätta att pulsera in i upplevelsen som du vill förneka.

Som ni alla vet från vårt arbete tillsammans, finns denna rädsla för upplevelse inte bara vad gäller negativ, smärtsam upplevelse. Det finns lika mycket rädsla, och ofta mer, vad gäller de positiva, önskvärda och efterlängta upplevelserna i universum. Fullständig lyckalighet, högsta välbehag fruktas i samma utsträckning som smärta förnekas. Den som kan acceptera smärta, kan utstå välbehag. De två upplevelserna som du nämnde – döden och orgasmen – utgör de djupaste upplevelser som en skapad varelse kan gå igenom. De är det på grund av att egot släpper sitt grepp och individen överlämnar sig till de kosmiska, universella krafterna – i kärlek och tillit. En sann orgasm är inte möjlig såvida inte den inställningen finns. En sund död sker endast med kärlek och tillit och blir då en glädjande och växande upplevelse. Man kan lätt observera att ju friskare en människa är, desto mindre är han eller hon rädd för detta totala, tillitsfulla överlämnande. En sådan individ upplever det största mått av lyckalighet och är inte heller rädd för döden.

Jag upprepar: Förmågan att utstå välbehag, glädje, extas är avhängig förmågan att införliva smärta och frustration på ett lämpligt och sannfärdigt sätt, i förståelsen av att de utgör jagets skapelser. För att uttrycka samma idé i andra ord: Om du kan möta din egen negativitet – dina rädslor, din ilska, ditt raseri, egenskaperna som du inte tycker om – på ett rationellt och inte överdrivet sätt, om du verkligen möter den ansikte mot ansikte och förstår den, då framkallar du den kärlek och tillit som jag diskuterade. I samma utsträckning blir du förmögen att uppleva fröjd, välbehag, lycka. Det finns ett direkt samband mellan dessa. Ni kommer undantagslöst att se att den som inte kan acceptera smärta på ett sunt, konstruktivt och realistiskt sätt, inte heller kan acceptera välbehag.

Jag svarar gärna på fler frågor kring detta ämne, liksom kring eventuella problem som ni kan ha, vid vårt nästa möte. Var välsignade, alla ni. Må var och en av er påbörja den här arbets säsongen med en ny inställning till er väg, till era blockeringar som förhindrar och separerar er från livet. Sjunk djupt in i det gudomligas verklighet inom er, för att låta er stärkas i beslutsamheten att växa, utvecklas, expandera, förena och korrigera områdena som blockerar er från livet, från allting som är gott. Låt vägledningen komma inifrån för att hjälpa er att inse hur lönlöst, vilket onödigt slöseri det är att göra motstånd mot detta växande. Må ni bli mer och mer lyhörda för dessa inre själsrörelser och därigenom hjälpa till att återupprätta den vackra kosmiska balansen. Detta kommer även att påverka tillgången på det gudomliga inom er, med vilken ni sedan kan integrera och upprätta er fulla, självständiga jagförnimmelse. Var välsignade, alla ni. Var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24